

Arrest

nr. 312 312 van 2 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MIKA BATWARE
Eugene Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat T. MIKA BATWARE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pashtounse origine te zijn. U woonde in Samankhil dorp, Sherzad district in de provincie Nangarhar.

Uw huis was gelegen tegenover het districtshuis van Sherzad. De taliban kwamen uit de richting van Tutu en schoten regelmatig van naast uw huis op het districtshuis. Op een dag ging u samen met uw vader naar de taliban en vroeg hen om niet van naast uw huis te schieten. De kinderen in uw familie waren namelijk bang als er gevechten waren naast het huis. De taliban ging hier niet mee akkoord. De week erop was er een gevecht waarbij een mortier insloeg op uw huis. Bij de inslag was er veel materiële schade maar waren er geen levens verloren. Toen de taliban zich op een dag weer kwamen opstellen om het districtshuis aan te vallen ging u samen met uw vader naar hen om te vragen om niet van die locatie te schieten omdat er vorige keer een mortier was ingeslagen op jullie huis en daarbij een kamer was ingestort en er veel financiële schade was. Daarop werd de taliban kwaad op uw vader en werd hij verweten dat zijn broer (uw paternale oom) in het leger diende en de bodyguard was van de provinciegouverneur van Khost en dat uw familie

spionnen waren. De taliban schoot op uw vader en u rende naar huis. Toen u thuis kwam werd uw vader neergeschoten door de taliban en lichtte u uw grootvader in. Hij ging verhaal halen en werd ook neergeschoten door de taliban. Daarop vluchtte uw moeder samen met u en uw broers en zussen naar Gharay. Jullie verbleven één nacht bij uw maternale tante en gingen de volgende dag naar uw maternale oom in Jalalabad. Eens uw maternale oom was ingelicht over de situatie contacteerde hij uw paternale oom die voor de provinciegouverneur van Khost werkte. Uw moeder besliste daarop dat u samen met uw paternale oom moest vertrekken vanuit Jalalabad naar Kabul, en u reisde via Nimroz het land uit.

U verliet Afghanistan rond 18 oktober 2018 en reisde samen met uw paternale oom via Iran en Turkije naar Griekenland. Daar werd uw paternale oom opgepakt en teruggestuurd naar Turkije en werd u opgesloten in een gesloten centrum. Ongeveer een jaar na uw aankomst in Griekenland brak de coronaperiode uit waardoor u in totaal zo'n tweetal jaar in Griekenland hebt verbleven. Uiteindelijk reisde u eind 2021 door via Macedonië en Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk naar België, alwaar u aankwam op 22 mei 2022 en op 23 mei 2023 een aanvraag voor internationale bescherming indiende bij de bevoegde asielinstanties.

U legde volgende documenten neer ter staving van uw asielrelaas: een kopie van uw taskara en die van uw vader en grootvader, foto's van voor uw huis met zicht op het districtshuis in Sherzad, werkdocumenten van uw paternale oom inclusief zijn ANA badge, een trainingscertificaat, zijn bankkaart, en certificaten van zijn werk, alsook foto's van uw paternale oom tijdens zijn legerdienst, twee foto's van u samen met uw oom in Turkije en een screenshot van u tijdens de begrafenis van uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat zij uw vader en grootvader doodden na beschuldigingen van spionage, en omwille van het werk van uw paternale oom voor de voormalige overheid (CGVS, p.9-10). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas omdat de verklaringen die u aflegde omtrent uw problemen in Afghanistan niet kunnen overtuigen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u bij de Belgische asieldiensten geen correct beeld ophangt van uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 23/05/2022 16 jaar oud, met geboortedatum xx/05/2005. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelde dat u op xx/05/2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2022/xxxxx, d.d. 07/06/2022). Uw geboortedatum werd bijgevolg van xx/05/2005 bijgesteld naar xx/01/2003. Bovendien wordt uw leeftijd gestaafd door uw taskara, waaruit blijkt dat u vijf jaar was op datum van afgifte 12.09.1388 (=05.12.2009). Geconfronteerd met de correctie van uw geboortedatum tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u niet akkoord gaat met de uitslag van het leeftijdsonderzoek omdat het is niet uw echte leeftijd is (CGVS, p.4). Het feit dat u zich onterecht als minderjarige voordeed en nu nog steeds vasthoudt aan die (incorrecte) leeftijd, terwijl u werkelijk minstens twee jaar ouder bent dan u beweert, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in niet geringe mate.

Verder gaf u in maar liefst drie Europese lidstaten een andere identiteit en leeftijd op dan aan de Belgische asielinstanties. Zo verklaarde u in Griekenland S.U. (...) te heten. In Slovenië zei u S.S. (...) te heten geboren op 05/03/2006 te Nangarhar, en in Zwitserland gaf u zich dan weer uit voor S.S. (...), geboren op 01/01/2004 (Administratief dossier, brieven Dublin Units). Geconfronteerd met deze informatie verklaarde u dat u ginds foutieve informatie opgaf omdat u niet in die landen wilde blijven en uw bestemming België was (CGVS, p.4). Van iemand die zijn land ontvlucht vanwege een vrees voor zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zich omwille hiervan beroept op internationale bescherming, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij ten aanzien van alle autoriteiten waarbij hij een verzoek om internationale bescherming indient dezelfde verklaringen aflegt aangaande de kemelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit. Dat u dit naliet, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid en bevestigt de vaststelling dat u er niet om verlegen zit om onechte verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit uw handelswijze dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.

Daarnaast zijn de verklaringen die u aflegde omtrent uw problemen in Afghanistan niet overtuigend.

Wat betreft uw vrees voor vervolging omdat de taliban uw vader en grootvader hebben gedood na beschuldigingen van spionage, dient opgemerkt te worden dat er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Vooreerst legde u volatiele verklaringen af over de tussenkomst van de taliban waarna uw vader en grootvader werden vermoord. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de taliban uw vader en grootvader hadden omgebracht één dag na de initiële discussie tussen uw vader en taliban (Vragenlijst CGVS, nr.5). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat de taliban uw vader een week na de initiële discussie om het leven brachten (CGVS, p.9-10). Verder beweerde u bij de DVZ ook dat het gevecht tussen de taliban en de overheid reeds bezig was op het moment van de discussie tussen uw vader en de taliban (Vragenlijst CGVS, nr.5). Maar op het CGVS verklaarde u dat het gevecht nog niet begonnen was en dat de taliban zich kwamen installeren voor het gevecht wanneer uw vader met hen in discussie ging (CGVS, p.17). Tenslotte was u ook volatiel over het moment waarop de taliban tegen uw vader zei dat hij een spion zou zijn omdat zijn broer in het leger zit. Bij de DVZ verklaarde u dat de taliban dit tegen uw vader zeiden tijdens de eerste discussie (Vragenlijst CGVS, nr.5), maar op het CGVS beweerde u dat ze dit zeiden tijdens de tweede discussie (CGVS, p.15). Het feit dat u er niet in slaagde om een consistente verklaring af te leggen bij de DVZ en het CGVS over de tussenkomst van de taliban waarna uw vader en grootvader werden vermoord, doet een eerste maal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast was u ook erg volatiel in uw verklaringen over het moment dat u te weten kwam dat uw vader en grootvader overleden waren. Zo zei u aanvankelijk dat u bij uw tante was toen u van uw maternale oom vernam dat ze dood waren en de dorpsouderen hen begraven hadden (CGVS, p.16). Wanneer u gevraagd werd om meer te vertellen over het moment dat u dit nieuws vernam, beweerde u plots dat de dorpsouderen uw paternale oom hadden gebeld om hem in te lichten over wat er zich had afgespeeld. Geconfronteerd met de volatiliteit van uw verklaringen trachtte u dit te verschonen door te stellen dat uw maternale en paternale ooms samen waren toen uw maternale oom gebeld werd (CGVS, p.16). Uiteindelijk valt er kop noch staart te krijgen aan uw verklaringen. Dergelijke volatiele verklaringen over het ontdekken van de dood van uw vader en grootvader, werpen verdere twijfels over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte is het ook opmerkelijk dat de door u aangehaalde gebeurtenissen niet overeenkomen met de beschikbare COI (ACLED Incidentenlijst). Zo zijn de aanhoudende gevechten tussen de taliban en de voormalige overheid in het districtshuis van Sherzad niet terug te vinden in het incidentenrapport van ACLED. U verklaarde dat de taliban elke vrijdagavond het districtshuis aanvielen van naast uw huis, en dat ze naast één luide installatie ook machinegeweren gebruikten (CGSV, p.15). Verder beweerde u ook dat u Afghanistan heeft verlaten in oktober 2018 (CGVS, p.9) en dat deze grote aanval gebeurde vijf dagen voor uw vertrek (CGVS, p.16). Echter, in het incidentenrapport wordt er noch tijdens die periode, noch in de maanden vooraf en nadien melding gemaakt van dergelijke continue aanvallen. Er wordt wel melding gemaakt van één specifieke aanval met een mortier op het districtshuis in Sherzad, op 24 juni 2018 (zie landeninfo: ACLED Incidentenlijst 01.01.2018 – 31.12.2018). Deze bevindingen roepen dan ook verdere vragen op bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voor zover u aanhaalt dat u een vrees voor vervolging dient te koesteren bij terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van uw paternale oom voor het Afghaanse leger en als bodyguard van de provinciegouverneur van Khost dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent evenmin overtuigen.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van het profiel van uw paternale oom een eerste maal ernstig onderuit gehaald door de vaststelling dat u frauduleuze stavingstukken voorlegt én ook ongeloofwaardige verklaringen aflegt over hoe u deze stukken ontvangen heeft. De bankkaart vertoont duidelijke verschillen in lettertype en bevat spelfouten zoals "ministry of deffince" in plaats van "Ministry of Defence". Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u de originele documenten wilde voorleggen maar dit niet kon. U hield vervolgens vol dat de documenten toebehoorden aan het werk van uw oom (CGVS, p.14). Echter, het feit dat u documenten neerlegt waarvan sterk vermoed wordt dat ze getrukeerd zijn, doet een eerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van het profiel van uw oom. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u wel een erg bizarre uitleg gaf wanneer u gevraagd werd hoe u deze stavingstukken ontvangen had. U had ze van uw maternale oom ontvangen via WhatsApp op 27/07/2023. Gevraagd om dit berichten te tonen in uw GSM, liet u vervolgens drie verwijderde berichten zien van die dag. Uw maternale oom zou deze namelijk verwijderd hebben omwille van hun problemen in Afghanistan (CGVS, p.11, 15). De bestandsnaam van de fotoprints is echter IMG-20230805-WA0052.jpg, wat impliceert dat u deze stukken op 05/08/2023 op uw GSM ontvangen heeft. Hiermee geconfronteerd beweerde u dat u de stukken op die dag naar de tolk in uw opvangcentrum stuurde om het voor u te printen. Echter, klopt deze uitleg niet met de bestandsnaam van uw stukken. Het vermoeden dat u niet eerlijk bent over hoe u uw stavingstukken heeft ontvangen doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan het profiel van uw paternale oom -quod non- dan nog toont u geenszins aan dat u omwille van dit profiel een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren bij terugkeer naar Afghanistan. Zo blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI

Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw paternale oom gezocht werd door de taliban omwille van zijn werkactiviteiten bij de het Afghaanse leger en als bodyguard voor de provinciegouverneur van Khost. U zou samen met uw oom het land hebben verlaten, maar jullie zouden elkaar zijn kwijt geraakt onderweg. Echter roepen uw verklaringen over de huidige situatie van uw paternale oom vragen op, meer bepaald het opvallend gebrek aan moeite dat u heeft gedaan om jullie contact te herstellen. Het is dan ook eerder merkwaardig dat u eerst samen met uw paternale oom Afghanistan verliet maar sinds jullie gescheiden raakte in Griekenland jullie geen contact meer hebben gehad (CGVS, p.6). Er kan toch verwacht worden dat u of uw familie in contact bleven met uw oom, of toch minstens zouden geprobeerd hebben om weer met hem in contact te komen. U beweerde echter dat u dit nog niet geprobeerd heeft omdat u geen manier heeft om hem te vinden. U wierp ook op dat u het nu heel druk heeft en u vooral bezorgd bent over uw familie in Afghanistan waardoor u niet bezig bent met uw paternale oom (CGVS, p.17). De vaststelling dat u geen duidelijke pogingen heeft ondernomen om het contact met hem te herstellen roept dan ook verdere vragen op bij uw asielrelaas en wekt sterk het vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op de huidige verblijfplaats van uw paternale oom. U legde in dit verband twee foto's neer van u samen met uw paternale oom in Turkije (CGVS, p.11). Echter dateren deze foto's reeds van enkele jaren geleden waardoor u niet aantoonst dat deze man zich actueel nog in Turkije of Europa zou bevinden. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige verblijfplaats van uw oom toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Tenslotte, wat betreft uw eigen vrees voor vervolging overtuigen uw verklaringen evenmin. Uw dorp werd geregeerd door de taliban en in het dorp was iedereen op de hoogte van het werk van uw oom, maar u verklaarde dat u zelf nooit eerder problemen had met de taliban omwille van zijn werkzaamheden (CGVS p.8, 14). U verwees in dit verband naar de gebeurtenissen met uw vader en grootvader waardoor de taliban u nu ook zouden viseren. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de gebeurtenissen met uw vader en grootvader, waardoor er geen duidelijke aanleiding zou zijn waarom de taliban u plots wel zouden viseren omwille van het werk van uw oom. Deze bevindingen doen dan ook verder afbreuk aan de door u geschetste persoonlijke vrees voor vervolging door de taliban en de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft de overige documenten die u hebt voorgelegd in het kader van uw procedure en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt: de kopie van uw taskara en die van uw vader en grootvader vormt een begin van bewijs van uw nationaliteit, dewelke niet ter discussie staat. De screenshot van u en uw overleden moeder wordt niet betwist. De foto's genomen vanuit uw huis met zicht op het districtshuis in Sherzad kunnen niet worden geverifieerd en vormen daarenboven geen enkel bewijs dat uw huis op deze locatie gelegen was. Wat betreft de werkdocumenten van uw paternale oom inclusief zijn werkbadge, trainingscertificaat, werkcificaten en foto's tijdens zijn legerdienst, dient te worden opgemerkt dat deze documenten en foto's lijken overeen te komen met de man met wie u op de foto staat in Turkije en waarvan u beweerde dat hij uw oom is. Echter bewijzen deze documenten en foto's uw familieband met deze man niet aan. Bovendien bestaat er een vermoeden dat bepaalde documenten frauduleuze elementen bevatten zoals eerder werd besproken, waardoor het CGVS vermoedt dat het om frauduleuze documenten gaat. Het CGVS wijst dan ook op de objectieve landeninformatie (COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) waaruit blijkt dat er een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in uw land van herkomst, waardoor de bewijswaarde van deze stukken sterk gerelativeerd dient te worden. Hoe dan ook kunnen aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en

burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige

Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals:

het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Er moet vooreerst op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen (bijvoorbeeld kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. Voor zover er geopperd zou worden dat u niet hetzelfde soort leven zou kunnen hebben in Afghanistan als u in België heeft, moet worden benadrukt dat zaken zoals bijvoorbeeld het dragen van bepaalde kleren of een haarsnit, niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknutting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden.

Na een lange reis die u voornamelijk in vluchtelingenkampen heeft doorgebracht verblijft u ondertussen zo'n anderhalf jaar in België. U bent hier niet naar school geweest, maar uitte wel de wens om in september 2023 met Nederlandse lessen te starten (CGVS, p.19). U toont hiermee wel een eerste stap tot integratie aan, maar hiermee maakt u niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. U toont aldus niet aan dat u zichzelf een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die niet te verenigen is met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aanhaalde dat u Afghanistan zou verlaten hebben op 13-jarige leeftijd. Op basis van leeftijdstest werd uw geboortedatum vastgelegd op 2003, wat bevestigd werd door uw taskara waaruit blijkt dat u vijf jaar was in 2009. Hieruit blijkt dat u op z'n minst 15 jaar was toen u Afghanistan verliet. Er kan dan ook worden aangenomen dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelde u dat u nog steeds contact hebt met uw familie, waaronder uw maternale oom, broers en zussen. (CGVS, p. 6, 11). Er kan bijgevolg niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u u deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

- Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- De motiveringsplicht die is vastgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht, het "algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van zorgplicht".

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Vervolgens gaat verzoeker in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Hij geeft aan vervolging te vrezen omwille van persoonlijke problemen met de taliban. Daarnaast geeft hij aan vervolging te vrezen omwille van zijn behoren tot de sociale groep van de verwesterde Afghanen en de daardoor aan hem toegeschreven politieke en religieuze overtuiging.

Verzoeker herhaalt voorts zijn verklaringen over zijn leeftijd en betoogt:

“Er is weliswaar een leeftijdtest verricht, die de beweringen van verzoeker tegenspreekt, maar verzoeker betwist de resultaten van deze test.”

Vervolgens uit verzoeker in dit kader kritiek op de methode van leeftijdsbepaling.

Verder stelt verzoeker:

“Het CGVS beschouwt ten onrechte dat familieleden van voormalige regeringsleden momenteel geen enkel risico lopen.”

Vervolgens wijst verzoeker op en citeert hij uit informatie uit 2012 omtrent gedwongen rekrutering door de taliban.

Over de fout op de creditcard, doet verzoeker gelden:

“De verzoeker benadrukt een belangrijk punt door te wijzen op het feit dat veel mensen in Afghanistan analfabeet zijn, wat fouten kan veroorzaken bij het kopiëren van documenten. Deze sociaaleconomische realiteit moet in overweging worden genomen bij de beoordeling van de geldigheid van het document. De aanwezigheid van een fout mag het document niet automatisch in diskrediet brengen. Het is cruciaal om andere bewijsstukken en contextuele factoren te overwegen om de authenticiteit van het document vast te stellen. Daarom is het noodzakelijk om alle aspecten van de situatie zorgvuldig te onderzoeken alvorens definitieve conclusies te trekken over de legitimiteit van het betreffende document. Bovendien is de verzoeker bereid om aanvullende documenten te verstrekken om aan te tonen dat dit document niet vals is.”

Aangaande de datum op de WhatsApp-foto, geeft verzoeker aan:

“Het lijkt erop dat er een misverstand is over de datum van 5 augustus 2023. In werkelijkheid komt deze datum overeen met de dag waarop de verzoekende partij aan een collega vroeg om het document opnieuw te downloaden, zodat die persoon het kon afdrukken voor zijn afspraak met het CGRA. Deze uitleg verheldert de context van de genoemde datum en laat zien dat er geen echte chronologische problemen zijn. Daarom zou dit bezwaar moeten worden verworpen, omdat het gebaseerd is op een onjuiste interpretatie van de situatie.”

Met betrekking tot de datum van het overlijden van zijn vader, voert verzoeker aan:

“De emotionele impact van het overlijden van de vader van de verzoeker heeft ongetwijfeld zijn tijdsperceptie verstoord. Het verlies van een dierbare is een buitengewoon moeilijke ervaring die diep ingrijpt in ons vermogen om de chronologische gang van zaken te volgen. Het is gebruikelijk dat in dergelijke rouwsituaties tijdsreferenties vaag worden en herinneringen vervagen.

Bovendien kan de stress die gepaard gaat met het asielproces, de vele gesprekken en de druk om documenten te verstrekken ook bijdragen aan deze temporale verwarring. De verzoeker kan moeite hebben om zich precies de data en gebeurtenissen te herinneren, als gevolg van deze stress- en verdrieffactoren.

Desondanks is het belangrijk om te benadrukken dat de verzoeker ondanks deze moeilijkheden consistent blijft in zijn verklaringen. Hij geeft een tijdsbestek aan van één dag tot één week voor bepaalde gebeurtenissen, wat suggereert dat hij een algemeen begrip heeft van de gebeurtenisvolgorde, zelfs als hij geen precieze details kan geven over elke datum. Deze consistentie in de verklaringen ondersteunt de geloofwaardigheid van zijn getuigenissen ondanks de uitdagingen waarmee hij wordt geconfronteerd als gevolg van zijn rouw en de stressvolle context van zijn asielaanvraag.”

Verzoeker wijst in dit kader op het gegeven dat de kennis van exacte kalenderdata in onze regio heel gewoon is maar geen cultureel concept is dat voor de hele wereld geldt.

“Bovendien, zoals eerder vermeld, moet verwerende partij de kans geven aan verzoekster om zich uitdrukken over een tijdtegenstrijdigheid. Dit is des te meer het val als, zoals het hier, het over een tijdelijke vraag die ook beperkt is door menselijk geheugen.”

Verzoeker vervolgt:

“Wat de verklaringen van verzoekster betreft, is het CGVS van oordeel dat er sprake is van inconsistenties in de “timing”. Naast de bovenstaande opmerkingen merken wij op dat de enige inconsistentie is dat ze gesteld heeft dat er drie jaar voorbij gingen tussen de ontdekking van de besneden van zijn zus en haar vondst van de brief in 2018. Verzoekster stelt dat dit een fout is. Ze heeft precies aangetoond dat ze in 2009 hebben gehuwd. Ze heeft ontdekt dat haar man van deze clan afkomstig is 9 maand na de geboorte van haar eerste dochter. In 2011, zijn ze naar Jinga gegaan en ze heeft ontdekt dat zijn stam veel belang hecht aan besnijdenis. In 2011 werd ook de zus van haar man besneden en zeven jaren daarna, in 2018 vond ze de brief. Als S.M. (...) op dit moment 17/18 jaar was, is ze nu inderdaad ongeveer 27. Het zou meer dan gepast geweest zijn om de verzoeker hierover het woord te laten voeren.”

Verzoeker merkt vervolgens op dat *“het CGVS de gewoonte heeft alle documenten uit Afghanistan te weigeren, met als argument dat er vanwege de corruptie en de handel in valse documenten in Afghanistan geen waarde aan kan worden gehecht.”*

Volgens verzoeker hoort verweerder, die geen middelen aanvoert om het document niet te aanvaarden, de neergelegde stukken als begin van bewijs aan te nemen. Tevens geeft hij aan dat documenten niet enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen. Verzoeker wijst daarbij op Franstalige rechtspraak van de Raad.

“Gelet op deze elementen lijkt het duidelijk dat de grieven van het CGVS ongegrond zijn en derhalve moeten worden verworpen.”

De originelen van de twee dreigbrieven waren overgelegd, evenals de envelop waarin deze documenten waren overgebracht. Afgezien van de hierboven besproken algemene overwegingen en elementen betreffende de inhoud van deze brieven, wordt geen concrete kritiek geleverd op deze brieven, die nochtans essentieel zijn en centraal staan in het verhaal van verzoeker.

Het PO heeft verzoeker tijdens het persoonlijke onderhoud niet geconfronteerd met het feit dat deze documenten uitsluitend op basis van algemene informatie en zonder een concrete en individuele analyse van elk van deze documenten zouden worden afgewezen.

Ten minst moeten deze documenten worden beschouwd als een begin van bewijs.

Verweerder is derhalve zijn verplichting tot behoorlijk bestuur niet nagekomen (geen grondig en gedetailleerd onderzoek) en het besluit is onvoldoende gemotiveerd.”

Verzoeker voert verder aan:

“In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van de problemen die hij met de Taliban heeft gekregen.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoekers bijzonder kwetsbare profiel.

Dit geldt voor de verschillende verwijten van de verwerende partij.”

Verzoeker doet nog een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de bewijslast in de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en geeft aan van mening te zijn dat het voordeel van de twijfel moet worden toegepast.

Verzoeker stelt daarnaast dat hij vreest *“als ‘verwesterd beschouwd kunnen worden’ omdat hij Afghanistan sinds ongeveer twee jaar - bij de instelling van dit beroep - heeft verlaten.”*

Verzoeker voert in dit kader een uitgebreid betoog, aan de hand van landeninformatie en rechtspraak, omtrent het risico in Afghanistan voor personen die een tijd in Europa hebben verbleven, die worden vermoed verwesterd te zijn en die als vreemdeling of spion worden beschouwd (verzoekschrift, p.14-27).

Vervolgens doet hij gelden:

“Verzoeker - die in Europa sinds twee jaar leeft (op de datum waarop het beroep wordt ingesteld) - is duidelijk ‘verwesterd’.

Wat zijn fysieke verschijning betreft, draagt hij nooit traditionele Afghaanse kleding en kleedt hij zich casual, heeft hij geen baard, en draagt zijn haar op een moderne manier. Hij heeft duidelijk een « westerse stijl ».

De verwerende partij verwijt hem dat hij niet heeft aangetoond dat hij niet langer bereid of in staat zou zijn zich te houden aan de wetten, gebruiken en voorschriften in Afghanistan en dat hij zich daar niet zou kunnen vestigen als hij zou terugkeren.

Verzoeker respecteert alle religies in België en leeft samen met mensen van verschillende nationaliteiten en geslacht. Hij is volledig geïntegreerd in de westerse cultuur, wat dus problematisch zal zijn als hij terugkeert.

Hij heeft een openbaar Facebook profiel. Zo zou hij gevonden kunnen worden (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Bovendien heeft de Protection Officer hierover geen verdere vragen gesteld, ondanks de verklaringen van verzoeker.

Wat de niet-zichtbare elementen van zijn verwestersing betreft, heeft verzoeker in de loop van de twee jaar die hij in Europa heeft doorgebracht, zijn integratie geperfectioneerd en zich vertrouwd gemaakt met de westerse cultuur en mores.

(...)

Verzoeker komt uit een ruraal en bijzonder conservatief dorp in Baghlan. Het door de verwerende partij aangehaalde rapport over deze regio vermeldt talrijke lekken en burgerslachtoffers. Er blijkt ook dat in de provincie Baghlan (provincie van herkomst van verzoeker) verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, en dat het een regio is die heel zwaar door het conflict worden getroffen⁶⁵. Hij is al twee jaar in Europa en zijn gedrag en waarden zijn aanzienlijk veranderd. Bovendien is er een risico dat hij onder de aandacht van de taliban zal komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap daar hij lang

genoeg uit het land is geweest om te 'verwestern' of minstens als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze zal worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Hij loopt dus een zeer groot risico te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 Vw. Dit wordt trouwens door de verwerende partij niet betwist in de bestreden beslissing.

De cumulatie van de verschillende vervolgingsgronden leidt ertoe dat hij moet worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vw. Indien uw Raad van oordeel zou zijn dat de vrees voor vervolging niet voldoende is aangetoond, dient de beslissing te worden vernietigd teneinde verzoekers verwestering en bijzondere situatie te onderzoeken, hetgeen tijdens zijn persoonlijke onderhoud niet is gebeurd."

In ondergeschikte orde, vraagt verzoeker om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

In dit kader geeft hij nogmaals aan afkomstig te zijn van de provincie Baghlan in Afghanistan. Verder gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij geeft een overzicht van de landeninformatie waarop verweerder zich baseerde bij het nemen van de bestreden beslissing en geeft aan de mening te zijn toegedaan *"dat de verwerende partij een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten heeft gedaan, alsook of de beschikbare informatie."*

Verzoeker wijst vervolgens op de inhoud van de informatie zoals aangehaald door verweerder en zet uiteen dat hij de mening is toegedaan dat *"het niet opgaat, gelet op het gebrek aan betrouwbare informatie te stellen dat het wel goed zal gaan. Integendeel ingeval van twijfel dient bescherming hem verleend te worden, of minstens afgewacht dat bijkomend onderzoek dient te gebeuren."*

Verzoeker verwijst verder naar en citeert uit algemene landeninformatie en stelt aan de hand van deze informatie dat de motivering in de bestreden beslissing inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan onterecht is (verzoekschrift, p.33-36). Hij geeft aan *"Dat er dan ook minstens aanleiding is verzoeker subsidiaire bescherming te verlenen op deze grond."*

Verzoeker gaat daarna in op de precare sociaaleconomische en humanitaire situatie in zijn land van herkomst. Dienaangaande doet hij gelden:

"Verzoeker vreest ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet vanwege de humanitaire en socio-economische toestand in Afghanistan. Bij een terugkeer naar Afghanistan terecht zal verzoeker komen in een situatie van extreme armoede waar hij niet in zijn elementaire levensbehoeften kan voorzien."

Verzoeker doet vervolgens een uitgebreide uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie en rechtspraak, omtrent de sociaaleconomische en humanitaire omstandigheden in zijn land van herkomst. Daarbij zet hij onder meer uiteen waarom de taliban volgens hem aan de oorzaak liggen van en overwegend verantwoordelijk zijn voor de actuele sociaaleconomische en humanitaire crisis in Afghanistan (verzoekschrift, p.37-41).

"Aangezien de beschikbare informatie is de verzoekende partij van mening dat artikel 48/4 b) van de Vreemdelingenwet toegepast moet worden en als gevolgd de subsidiaire bescherming aan verzoeker moet worden verleend.

Zou Uw Raad beslissen dat er niet genoeg informatie is over het beleid van de de facto regering in Afghanistan en het verband met het huidige humanitaire en socio-economische crisis, vraagt verzoeker U met eerbied, de bestreden beslissing te vernietigen om zijn dossier opnieuw voor het CGVS te sturen en dit punt verder te onderzoeken.

Zou Uw Raad niet tot de conclusie komen dat de huidige dramatische humanitaire toestand het gevolg van de Taliban regering beslissingen is, en als gevolgd artikel 48/4 b) niet van toepassing is, zijn we van mening dat België verplicht is, in toepassing van het EVRM, de nodige maatregelen te nemen om enige schending van de rechten bevat in artikelen 2 en 3 van het EVRM te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier.

Aangezien deze gevaarlijke veiligheidssituatie, socio-economische situatie en humanitaire situatie is verzoeker bang om onderwerp te worden op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Afghanistan."

Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de artikelen 2 en 3 van het EVRM en stelt:

"Het is de taak van de verwerende partij om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (...).

Daarom, moet de verzoeker bescherming krijgen onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker concludeert:

"Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeeld dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft zijn problemen met de Taliban.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor verder onderzoek van zijn vrees met betrekking tot de Taliban en van zijn vrees in verband met zijn (gepercipieerde) verwestering.

Rekening houdend met de veiligheids-, socio-economische en humanitaire situatie, zijn er ook genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen.

Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“- Huidig beroep in volle rechtsmacht ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- En ten gevolge:

- In hoofddorde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker te erkennen als vluchteling,

- In ondergeschikte orde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen,

- In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een bundel algemene landeninformatie en enkele bijdragen van UNHCR en Nansen bij het voorliggende verzoekschrift (bronnen nrs. 1-74).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

3.2. Verweerder verwijst in zijn aanvullende nota van 3 juli 2024 naar algemene landeninformatie betreffende Afghanistan.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

Verzoeker duidt evenmin op welke wijze artikel 4 van de voormelde wet, dat bepaalt dat de bij deze wet voorgeschreven motiveringsplicht in een aantal gevallen niet van toepassing is, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.2. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de

formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker in het voorliggende verzoekschrift een betoog opneemt dat niet tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven is gericht en dat in het geheel niets te maken heeft met verzoekers persoonlijke situatie en omstandigheden.

Dit betoog luidt als volgt:

“Wat de verklaringen van verzoekster betreft, is het CGVS van oordeel dat er sprake is van inconsistenties in de “timing”. Naast de bovenstaande opmerkingen merken wij op dat de enige inconsistentie is dat ze gesteld heeft dat er drie jaar voorbij gingen tussen de ontdekking van de besneden van zijn zus en haar vondst van de brief in 2018. Verzoekster stelt dat dit een fout is. Ze heeft precies aangetoond dat ze in 2009 hebben gehuwd. Ze heeft ontdekt dat haar man van deze clan afkomstig is 9 maand na de geboorte van haar eerste dochter. In 2011, zijn ze naar Jinga gegaan en ze heeft ontdekt dat zijn stam veel belang hecht aan besnijdenis. In 2011 werd ook de zus van haar man besniden en zeven jaren daarna, in 2018 vond ze de brief. Als S.M. (...) op dit moment 17/18 jaar was, is ze nu inderdaad ongeveer 27. Het zou meer dan gepast geweest zijn om de verzoeker hierover het woord te laten voeren.”

Gezien verzoeker een Afghaanse man is, nergens gewag maakte van een besnijdenis van zijn zus of een gevonden brief, ongehuwd is, geen echtgenoot en geen dochter heeft, nooit naar Jinga ging en evenmin gewag maakte van een besnijdenis van zijn schoonzus, dient te worden besloten dat de voormelde passage in het voorliggende verzoekschrift werd opgenomen door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat en wordt deze passage verder buiten beschouwing gelaten.

4.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht verder te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd en dat verzoeker kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker slaagt er in het onderhavige verzoekschrift hoegenaamd niet in om de voormelde motieven te ontkrachten.

In zoverre hij verwijst naar zijn zelfverklaarde gebrek aan opleiding, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt dat hij, dit louter omwille van voormeld element, dermate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens dermate aangetast of beperkt zouden zijn dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen. Verzoeker legt ter staving van deze beweringen immers niet het minste begin van bewijs bij. Hij reikt geen enkel attest aan waaruit het voorgaande kan blijken. Daarenboven blijkt het tegendeel uit het feit dat verzoeker kan lezen en schrijven, koranles kreeg van zijn vader en actief is op (sociale) media zoals Facebook en WhatsApp (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.7-9; verklaring DVZ, nr.11; fiche NBMV). Bovendien kan in dit kader worden opgemerkt dat het, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, geenszins onredelijk is om ook van een laaggeschoolde verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze bij machte is om de nodige verklaringen af te leggen en toelichting te verstrekken bij eenvoudige en elementaire elementen zoals zijn identiteit, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat deze bij machte is om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming daarbij op een voldoende correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij in dit kader voldoende spontane, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst.

Waar verzoeker op algemene wijze verwijst naar de stress waarmee asielprocedures gepaard kunnen gaan en naar het verdriet dat hij had omwille van het overlijden van zijn vader, waar verzoeker aangeeft dat hij moeite kan hebben *“om zich precies de data en gebeurtenissen te herinneren, als gevolg van deze stress- en verdrietfactoren”* en waar verzoeker wijst op de beperkingen van het menselijke geheugen, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker ook zijn beweringen in dit kader op generlei wijze staft of onderbouwt. Verzoeker legt geen enkel medisch attest neer waaruit blijkt en toont bijgevolg op generlei wijze aan dat hij werkelijk met psychische problemen kampte of zou kampen ten gevolge van stress en/of verdriet; laat staan

dat hij zou aantonen dat hij ingevolge hiervan aan ernstige klachten (zoals geheugenproblemen) leed of zou lijden of niet in staat was of is om tijdens het verloop van zijn procedure internationale bescherming volwaardige verklaringen af te leggen omtrent dermate essentiële elementen als zijn identiteit, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

Verzoeker haalde in het kader van zijn onderhavige procedure internationale bescherming daarenboven nooit eerder aan dat hij, dit al dan niet omwille van zijn zelfverklaarde gebrek aan opleiding en/of eventuele psychische problemen in zijn hoofd, niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen. Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, daarentegen zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Bovendien gaf verzoeker in de fiche NBMV aan dat hij geen gezondheidsproblemen kende en geen kwetsbaarheden had (administratief dossier, fiche NBMV). Verzoeker formuleerde verder geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Evenmin vermeldde hij aldaar dat van hem, al dan niet omwille van de hoger aangehaalde problemen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Bij de DVZ verklaarde verzoeker, wanneer hij werd ondervraagd over zijn gezondheidstoestand, bovendien opnieuw eenduidig: "*Ik ben gezond*" (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.29). Bij het CGVS gaf verzoeker daarenboven aan dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen, dat hij de tolk daar goed had begrepen en dat hij er alle belangrijke elementen kon vertellen (administratief dossier, npo, p.3). Noch verzoeker, noch diens advocaat formuleerde voorts enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Evenmin vermeldde één van hen bij het CGVS dat van verzoeker, al dan niet omwille van voormelde redenen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Verzoeker verklaarde bij het CGVS bovendien uitdrukkelijk zich die dag goed te voelen en stelde er expliciet dat er geen gezondheidsproblemen waren die hem zouden kunnen hinderen bij het verloop van het persoonlijk onderhoud (*ibid.*, p.3). Ook verzoekers advocaat formuleerde geen opmerkingen in voormelde zin wanneer deze daartoe aan het einde van het persoonlijk onderhoud de kans kreeg (*ibid.*, p.19). Uit de fiche NBMV, de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofd van verzoeker worden afgeleid. Uit de inhoud van deze stukken blijkt dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt verzoeker overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud dermate zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Uit de in het dossier opgenomen stukken kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest de elementen ter staving van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.6. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn en zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban. Daarnaast stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in Europa en zijn verwesterde profiel, omwille van de sociaaleconomische omstandigheden in zijn land en regio van herkomst en omwille van de veiligheidssituatie aldaar.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële identiteit, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofd van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat er een aantal elementen voorliggen die ernstig afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Zo blijkt vooreerst dat verzoeker na aankomst in Europa kennelijk geen haast had om op een gedegen wijze een verzoek om internationale bescherming in te dienen, daarenboven herhaald en manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn voorgehouden identiteit en leeftijd en hiervoor geen afdoende verklaring bood. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Verder gaf u in maar liefst drie Europese lidstaten een andere identiteit en leeftijd op dan aan de Belgische asieliinstanties. Zo verklaarde u in Griekenland S.U. (...) te heten. In Slovenië zei u S.S. (...) te heten geboren op 05/03/2006 te Nangarhar, en in Zwitserland gaf u zich dan weer uit voor S.S. (...), geboren op 01/01/2004 (Administratief dossier, brieven Dublin Units). Geconfronteerd met deze informatie verklaarde u dat u ginds foutieve informatie opgaf omdat u niet in die landen wilde blijven en uw bestemming België was (CGVS, p.4). Van iemand die zijn land ontvlucht vanwege een vrees voor zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zich omwille hiervan beroept op internationale bescherming, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij ten aanzien van alle autoriteiten waarbij hij een verzoek om internationale bescherming indient dezelfde verklaringen aflegt aangaande de kernelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit. Dat u dit naliет, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid en bevestigt de vaststelling dat u er niet om verlegen zit om onechte verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit uw handelwijze dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.”

Verzoeker laat de voormelde motieven in het voorliggende verzoekschrift volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden. Dat verzoeker naliет om onmiddellijk of kort na aankomst in Europa een verzoek om internationale bescherming in te dienen en bovendien herhaald en manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn beweerd identiteit en leeftijd, doet ernstig afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Dient verder te worden vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker in België aflegde over zijn vermeende leeftijd, waarin verzoeker volhardde bij het CGVS en waarin verzoeker zelfs nog volhardt in het onderhavige verzoekschrift, kennelijk leugenachtig en bedrieglijk waren en zijn. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst moet erop gewezen worden dat u bij de Belgische asiëldiensten geen correct beeld ophangt van uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 23/05/2022 16 jaar oud, met geboortedatum xx/05/2005. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelde dat u op xx/05/2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2022/xxxxx, d.d. 07/06/2022). Uw geboortedatum werd bijgevolg van xx/05/2005 bijgesteld naar xx/01/2003. Bovendien wordt uw leeftijd gestaafd door uw taskara, waaruit blijkt dat u vijf jaar was op datum van afgifte xx.09.1388 (=xx.12.2009). Geconfronteerd met de correctie van uw geboortedatum tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u niet akkoord gaat met de uitslag van het leeftijdsonderzoek omdat het is niet uw echte leeftijd is (CGVS, p.4). Het feit dat u zich onterecht als minderjarige voordeed en nu nog steeds vasthoudt aan die (incorrecte) leeftijd, terwijl u werkelijk minstens twee jaar ouder bent dan u beweert, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in niet geringe mate.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift de resultaten van zijn leeftijdsonderzoek op algemene wijze betwist en in twijfel tracht te trekken, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan aanvechten of betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij, zoals opgenomen in het administratief dossier. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Dat verzoeker, na reeds meermaals frappant tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over zowel zijn identiteit als zijn leeftijd, in België ook nog eens manifest leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en hierin blijft persisteren, doet andermaal en op ernstige wijze afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Daarenboven legde en legt verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen af betreffende zijn herkomst. Verzoeker verklaarde initieel namelijk dat hij geboren was in en afkomstig was van Samankhil, in het district Shirzad in de provincie Nangarhar in Afghanistan (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.5, 10; fiche NBMV). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker echter plots dat hij woonde in Khogyani. Wanneer hij erop werd gewezen dat dit een ander district was dan het district Shirzad, bood verzoeker hiervoor verder geen dienstige verklaring doch verviel hij in een warrige uitleg over de stammen in de regio (administratief dossier, npo, p.13). In het onderhavige verzoekschrift beweert verzoeker dan weer dat hij zou zijn geboren in Dawlatzai. Bovendien vestigt hij in dit verzoekschrift meermaals uitdrukkelijk de nadruk op het feit dat hij afkomstig is van de provincie Baghlan in Afghanistan.

Ook over de verblijfplaatsen van zijn meest naaste familieleden, legde verzoeker inconsistente verklaringen af. In de fiche NBMV gaf hij aan dat deze familieleden allemaal in Farm Hada woonden (administratief dossier, fiche NBMV). Bij de DVZ verklaarde hij echter dat deze familieleden nog in Samankhil woonden (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.18). Bij het CGVS beweerde hij dan weer opnieuw dat deze familieleden in Farm Hada in Jalalabad woonden, in het dorp Ganda Gheshmo, en dit reeds sedert 2018 (administratief dossier, npo, p.5).

Voorts legde verzoeker uiterst vage verklaringen af betreffende zijn dagelijkse leven in Afghanistan. Gevraagd wat hij zoal deed doorheen de dag aangezien hij aangaf dat hij niet naar school en niet naar de madrassa ging, antwoordde hij: *"Ik was heel klein. Ik was heel, heel klein en ik was daar in de avond toen mijn vader thuis kwam en hij gaf me Koran les en ik leerde Koran van hem"* (*ibid.*, p.7). Gezien verzoekers werkelijke leeftijd, kan dit antwoord bezwaarlijk ernstig worden genomen. Even verder voegde verzoeker bovendien slechts vaagweg toe dat hij gewoon bezig was met zijn familie, met leven en met spelen en dat hij ook soms fruit bracht naar zijn vader wanneer deze op het veld was (*ibid.*, p.8).

Verzoeker slaagt er daarenboven niet in om het beweerde beroep en profiel van zijn oom aannemelijk te maken.

Vooreerst legde hij omtrent het beroep van zijn oom inconsistente verklaringen af. In de fiche NBMV, gaf verzoeker namelijk eenvoudigweg aan dat zijn oom soldaat was in het leger en maakte hij nergens melding van diens beweerde activiteiten als bodyguard van de gouverneur (administratief dossier, fiche NBMV). Later beweerde verzoeker echter dat zijn oom eerst soldaat was in het leger, daarna gedurende vier jaren een privé-job uitoefende en bodyguard werd bij de gouverneur (administratief dossier, npo, p.12).

Verder legde verzoeker over de beweerde beroepsactiviteiten van zijn oom uiterst vage verklaringen af en bleek hij niet op de hoogte van de inhoud van de documenten die hij *nota bene* zelf neerlegde ter staving van deze activiteiten (*ibid.*, p.12-14). Verzoeker bleek vooreerst zelfs niet te weten dat zijn oom sergeant zou zijn geweest. Nochtans staat dit gewoon vermeld op de documenten die hij zelf neerlegde ter adstructie van zijn verzoek en kon redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich over de inhoud van deze documenten zou hebben geïnformeerd. Ook wist verzoeker niet sedert wanneer en tot wanneer de persoon voor wie zijn oom bodyguard zou zijn geweest gouverneur was. Verder kon verzoeker geen informatie verstrekken over of er al dan niet incidenten waren of aanslagen op de gouverneur werden gepleegd waarbij zijn oom betrokken was. Voorts gaf verzoeker aan dat hij niet veel wist over de documenten en de job van zijn oom. Verzoeker trachtte dit alles te verklaren doordat hij deze oom niet heel vaak zag, omdat zij niet veel tijd hadden om te spreken en omdat hij ook niet veel zou hebben gevraagd over diens job (*ibid.*, p.12). Dit laatste kan echter bezwaarlijk ernstig worden genomen aangezien verzoeker mede omwille van het beroepsverleden van zijn oom het land zou hebben verlaten, daarbij samen met zijn oom zijn land zou hebben verlaten, met deze oom nog een hele tijd in Iran en Turkije verbleef alvorens zij gescheiden geraakten en bijgevolg ruimschoots de kans had om zich over het voorgaande te informeren (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.33; fiche NBMV). Redelijkerwijze kon bijgevolg worden verwacht dat verzoeker zich inzake het voorgaande zou hebben geïnformeerd bij zijn oom.

Daarenboven laat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar inzake zijn oom geheel terecht gesteld wordt:

"Echter roepen uw verklaringen over de huidige situatie van uw paternale oom vragen op, meer bepaald het opvallend gebrek aan moeite dat u heeft gedaan om jullie contact te herstellen. Het is dan ook eerder merkwaardig dat u eerst samen met uw paternale oom Afghanistan verliet maar sinds jullie gescheiden raakte in Griekenland jullie geen contact meer hebben gehad (CGVS, p.6). Er kan toch verwacht worden dat u of uw familie in contact bleven met uw oom, of toch minstens zouden geprobeerd hebben om weer met hem in contact te komen. U beweerde echter dat u dit nog niet geprobeerd heeft omdat u geen manier heeft om hem te vinden. U wierp ook op dat u het nu heel druk heeft en u vooral bezorgd bent over uw familie in Afghanistan waardoor u niet bezig bent met uw paternale oom (CGVS, p.17). De vaststelling dat u geen duidelijke pogingen heeft ondernomen om het contact met hem te herstellen roept dan ook verdere vragen op bij uw asielrelaas en wekt sterk het vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op de huidige verblijfplaats van uw paternale oom."

Ook met betrekking tot zijn voorgehouden problemen, legde verzoeker kennelijk ongeloofwaardige verklaringen af. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Wat betreft uw vrees voor vervolging omdat de taliban uw vader en grootvader hebben gedood na beschuldigingen van spionage, dient opgemerkt te worden dat er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten."

Vooreerst legde u volatiële verklaringen af over de tussenkomst van de taliban waarna uw vader en grootvader werden vermoord. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de taliban uw vader en grootvader hadden omgebracht één dag na de initiële discussie tussen uw vader en taliban (Vragenlijst CGVS, nr.5). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat de taliban uw vader een week na de initiële discussie om het leven brachten (CGVS, p.9-10). Verder beweerde u bij de DVZ ook dat het gevecht

tussen de taliban en de overheid reeds bezig was op het moment van de discussie tussen uw vader en de taliban (Vragenlijst CGVS, nr.5). Maar op het CGVS verklaarde u dat het gevecht nog niet begonnen was en dat de taliban zich kwamen installeren voor het gevecht wanneer uw vader met hen in discussie ging (CGVS, p.17). Tenslotte was u ook volatiel over het moment waarop de taliban tegen uw vader zei dat hij een spion zou zijn omdat zijn broer in het leger zit. Bij de DVZ verklaarde u dat de taliban dit tegen uw vader zeiden tijdens de eerste discussie (Vragenlijst CGVS, nr.5), maar op het CGVS beweerde u dat ze dit zeiden tijdens de tweede discussie (CGVS, p.15). Het feit dat u er niet in slaagde om een consistente verklaring af te leggen bij de DVZ en het CGVS over de tussenkomst van de taliban waarna uw vader en grootvader werden vermoord, doet een eerste maal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast was u ook erg volatiel in uw verklaringen over het moment dat u te weten kwam dat uw vader en grootvader overleden waren. Zo zei u aanvankelijk dat u bij uw tante was toen u van uw maternale oom vernam dat ze dood waren en de dorpsouderen hen begraven hadden (CGVS, p.16). Wanneer u gevraagd werd om meer te vertellen over het moment dat u dit nieuws vernam, beweerde u plots dat de dorpsouderen uw paternale oom hadden gebeld om hem in te lichten over wat er zich had afgespeeld. Geconfronteerd met de volatilitéit van uw verklaringen trachtte u dit te verschonen door te stellen dat uw maternale en paternale ooms samen waren toen uw maternale oom gebeld werd (CGVS, p.16). Uiteindelijk valt er kop noch staart te krijgen aan uw verklaringen. Dergelijke volatiele verklaringen over het ontdekken van de dood van uw vader en grootvader, werpen verdere twijfels over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte is het ook opmerkelijk dat de door u aangehaalde gebeurtenissen niet overeenkomen met de beschikbare COI (ACLED Incidentenlijst). Zo zijn de aanhoudende gevechten tussen de taliban en de voormalige overheid in het districtshuis van Sherzad niet terug te vinden in het incidentenrapport van ACLED. U verklaarde dat de taliban elke vrijdagavond het districtshuis aanvielen van naast uw huis, en dat ze naast één luide installatie ook machinegeweren gebruikten (CGSV, p.15). Verder beweerde u ook dat u Afghanistan heeft verlaten in oktober 2018 (CGVS, p.9) en dat deze grote aanval gebeurde vijf dagen voor uw vertrek (CGVS, p.16). Echter, in het incidentenrapport wordt er noch tijdens die periode, noch in de maanden vooraf en nadien melding gemaakt van dergelijke continue aanvallen. Er wordt wel melding gemaakt van één specifieke aanval met een mortier op het districtshuis in Sherzad, op 24 juni 2018 (zie landeninfo: ACLED Incidentenlijst 01.01.2018 – 31.12.2018). Deze bevindingen roepen dan ook verdere vragen op bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Op zijn vermeende psychische problemen werd reeds hoger genoegzaam ingegaan.

Met zijn betoog inzake het gegeven dat exacte kalenderdatums enkel alhier normaal zouden zijn, doet verzoeker aan het voorgaande evenmin afbreuk. Vooreerst toont verzoeker op generlei wijze aan dat het in Afghanistan ongebruikelijk zou zijn om datums te hanteren. Verder hanteerde verzoeker doorheen de loop van zijn verzoek om internationale bescherming steeds zelf en spontaan de nodige tijds aanduidingen en tijdsperiodes. Hoe dan ook biedt verzoeker met de bewering dat er geen exacte datums zouden worden gehanteerd in Afghanistan geen dienstige uitleg voor het feit dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de vraag of zijn vader een dag dan wel een week na een initiële discussie met de taliban werd vermoord, over de vraag of de gevechten al dan niet reeds bezig waren op het ogenblik waarop zijn vader met de taliban in discussie ging, over de discussie tijdens dewelke de taliban aan zijn vader te kennen zouden hebben gegeven dat diens broer een spion was omdat hij bij het leger werkte en over het moment waarop hij te weten kwam dat zijn vader en zijn grootvader werden vermoord door de taliban.

Het loutere feit dat verzoeker met de voormelde tegenstrijdigheden niet werd geconfronteerd, doet op zich verder geenszins afbreuk aan het bestaan van deze tegenstrijdigheden. Het vaststellen van dergelijke inconsistenties en tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. In zoverre verweerder verzoeker overeenkomstig artikel 17, § 2 van het PR CGVS moet confronteren met de tegenstrijdigheden die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld, dient dan ook te worden opgemerkt dat deze bepaling slechts in de verplichting voorziet om de verzoeker om internationale bescherming met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker ruimschoots de kans had om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige uitleg te verstrekken omtrent en een verklaring te bieden voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en voor de hierin aangehaalde inconsistenties en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Hij heeft de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen daarenboven benut.

De vaststelling dat zijn verklaringen niet kunnen worden gerijmd met de beschikbare landeninformatie, laat verzoeker daarenboven geheel ongemeoid.

Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

Voor het overige blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker slechts een beperkt aantal verklaringen aflegde die een mogelijke indicatie kunnen vormen voor zijn voorgehouden identiteit, herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat verzoeker daarbij bovendien nauwelijks of niet verder werd bevraagd inzake verscheidene van de voormelde, ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het onderhavige verzoek om internationale bescherming nochtans cruciale en

elementaire elementen, dat verzoeker vage, ontoereikende en niet te verifiëren verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd en dat er geen informatie in het dossier is opgenomen aan de hand waarvan verzoekers werkelijke regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen nader kunnen worden geverifieerd en onderzocht.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële identiteit, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat, in zoverre verzoeker gewag maakt van de originelen van twee dreigbrieven en een briefomslag die zouden zijn neergelegd, verzoeker nooit eerder gewag maakte van door hem ontvangen of neergelegde dreigbrieven en dat de voormelde stukken zich niet in het administratief dossier bevinden. Bijgevolg kan worden aangenomen dat ook deze passage in het verzoekschrift werd opgenomen door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat en wordt hiermee verder geen rekening gehouden.

Aan verzoekers taskara kan, in tegenstelling met wat er in de bestreden beslissing wordt aangegeven, verder niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Ondanks dat verzoeker aangaf dat zijn originele taskara zich gewoon in Afghanistan bevond (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.26; fiche NBMV), legt verzoeker het origineel van dit stuk immers niet neer en brengt hij hiervan slechts een kopie bij. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan dit stuk bijgevolg geen bewijswaarde worden gehecht. Dit geldt nog des te meer gelet op verzoekers hierboven aangehaalde, frappant tegenstrijdige verklaringen inzake zijn identiteit, zijn leeftijd en zijn herkomst. Bovendien blijkt uit de informatie zoals aangehaald in de bestreden beslissing dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerhande documenten zoals taskara's en dat dergelijke stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Ook dit relativeert de bewijswaarde van verzoekers taskara op ernstige wijze.

Omwille van diezelfde redenen kan evenmin bewijskracht worden toegekend aan de taskara's die volgens verzoeker toebehoren aan zijn oom en zijn grootvader. Ook deze taskara's worden slechts bijgebracht in de vorm van makkelijk manipuleerbare kopieën, ook inzake deze taskara's kan worden gewezen op verzoekers manifest tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn identiteit, leeftijd en herkomst en ook met betrekking tot deze taskara's is de voormelde landeninformatie relevant.

De documenten die verzoeker neerlegde ter staving van de beweerde werkzaamheden van zijn zelfverklaarde oom, worden, nog daargelaten dat verzoeker zijn familieband met deze persoon gelet op het voorgaande hoegenaamd niet aantoon, eveneens slechts neergelegd in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, ontberen deze stukken bewijswaarde. Uit de reeds hoger aangehaalde landeninformatie blijkt verder dat ook met zulke stukken op grote schaal werd gefraudeerd in Afghanistan en dat zulke stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Dat de betreffende documenten kopieën zouden betreffen van authentieke Afghaanse documenten, kan bovendien hoegenaamd niet worden aangenomen. Verschillende van deze stukken zijn namelijk van een uitermate dubieus allooi. Wat betreft de legerkaart van verzoekers oom, dient immers te worden opgemerkt dat deze bijzonder slordig is opgesteld. Zo is de tekst op de voorzijde van dit stuk niet uitgelijnd naast de foto, wordt de voornaam van verzoekers oom hierop zonder hoofdletter weergegeven, wordt de familienaam van deze oom hierop niet vermeld, is er geen spatie opgenomen bij de vermelding '*father's name*' en is ook de tekst op de achterzijde van deze kaart niet uitgelijnd. Ten aanzien van de neergelegde bankkaarten, dient verder te worden opgemerkt dat deze, met uitzondering van de hoofding, volledig in het Engels zijn opgesteld en dat hierop geen vermeldingen in één van de landstalen van Afghanistan zijn opgenomen. Dat dit authentieke, Afghaanse documenten zouden betreffen, ontbeert dan ook iedere ernst. Dit geldt nog des te meer nu op deze kaarten niets van verificatie is opgenomen en zij in wezen eenvoudigweg aan of na te maken zijn. Daarenboven vertoont de bankkaart van de Kabulbank duidelijke verschillen in lettertype en bevat deze een opvallende spelfout nu hierop verkeerdelijk "*MINISTRY OF DEFFINCE*" in plaats van "*Ministry of Defence*" wordt vermeld. Dat veel mensen in Afghanistan analfabeet zouden zijn, hetgeen verzoeker overigens niet aantoon, vormt hiervoor geenszins een afdoende verklaring. Dat een bank zoals de Kabulbank een analfabeet zou toelaten om bankkaarten op te stellen en uit te reiken, is namelijk kennelijk ongeloofwaardig. Dat verzoeker verschillende dermate dubieuze documenten neerlegde ter staving van het beroep van zijn oom, werpt eveneens een bijkomende smet op de bewijswaarde van de overige, door hem ter staving van dit gegeven neergelegde stukken. De bewijswaarde van de voormelde stukken wordt daarenboven nog verder ondergraven doordat verzoeker, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de wijze waarop hij deze stukken bekwam. Ondanks dat hij beweerde dat hij deze stukken op 27 juli 2023 had ontvangen, bleek uit de bestandsnaam van de fotoprints namelijk dat deze stukken werden aangemaakt op 5 augustus 2023. De uitleg die verzoeker hiervoor bood en die hij herhaalt in het verzoekschrift, strookt daarbij, zoals met reden wordt aangehaald in de bestreden beslissing, niet met de bestandsnaam van de neergelegde stukken, hetgeen erop wijst dat verzoeker niet eerlijk is over de wijze waarop hij de betreffende stukken ontving.

De neergelegde afdrukken van foto's kunnen evenmin een ander licht werpen op het voorgaande. Wat betreft de foto's die volgens verzoeker zouden zijn genomen vanuit zijn woning, dient te worden opgemerkt dat op generlei wijze kan worden geverifieerd door wie, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's werden genomen en dat zij bijgevolg geen enkel bewijs kunnen vormen voor verzoekers bewering dat zijn huis nabij het districtshuis van Shirzad gelegen was. De afdruk van een screenshot van een overleden persoon kan evenmin een ander licht werpen op hetgeen voorafgaat. Vooreerst blijkt uit deze screenshot niet wie de hierop afgebeelde persoon is. Indien al aangenomen zou kunnen worden dat het verzoekers moeder betreft, dan nog dient te worden opgemerkt dat deze screenshot geen informatie bevat die afbreuk zou kunnen doen aan het voorgaande. De afdrukken van foto's van de werkzaamheden van verzoekers zelfverklaarde oom en van deze persoon en verzoeker in Turkije, ontberen ook iedere bewijswaarde. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat zowel dergelijke afdrukken als zulke foto's eenvoudigweg kunnen worden gefabriceerd en gemanipuleerd. Ook bevatten zulke foto's slechts een momentopname en kunnen deze op eenvoudige wijze worden geësceneerd. Als dusdanig vormen deze foto's bijgevolg geen bewijs voor de beweerdde beroepsactiviteiten van de hierop afgebeelde persoon en vormen deze evenmin een bewijs voor de zelfverklaarde familieband tussen verzoeker en deze persoon.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 december 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT